

Meditatie

De ontzetting over Pasen

Op Pasen zingen we honderduit. Met elkaar spreken we grote woorden uit, die we in ons eentje nauwelijks in de mond durven nemen. Zoals: ‘De nacht, de zonde en de dood, de hel, het leed, de angst, de nood, dit alles is teniet gedaan, nu onze Heer is opgestaan, Halleluja’. En: ‘Nu jaagt de dood geen angst meer aan, want alles, alles, is voldaan. Wie in geloof op Jezus ziet, die vreest voor dood en helle niet’.

Overstemmen we met deze liederen niet onze onzekerheid? Zingen we zo hard om onze twijfel uit te bannen? Klinkt het niet te hard en te schel? Is er een mens die niet bang is voor de dood? Wellicht is het wat anders wanneer je 90 jaar bent dan wanneer je 30 jaar bent. Maar angst voor de dood is door en door menselijk.

De dood van Jezus was vreselijk en gruwelijk. De bijbel is daar sober over, maar verdoezelt het niet. Het lijkt me niet nodig om dat allemaal breed en bloederig uit te meten, zoals dat in de film ‘The Passion’ van Gibson gebeurt. Jezus is de Romeinse marteldood gestorven, de ergste dood die er is. Hij was dood, niet schijndood zoals sommige sekten beweren. Zijn dode lichaam is in het graf gelegd. Vervolgens is er een zware steen voor de ingang van het graf gewenteld. Afgelopen! Punt uit!

Nu wil het paasverhaal ons iets anders, iets totaal nieuws, vertellen. Iets wat volkomen onmogelijk is. Iets wat in geen mensenhart is opgekomen. Zo populair als het kerstverhaal is in onze wereld, zo weinig geaccepteerd en onbegrijpelijk is het paasverhaal. Je kunt het alleen maar navertellen. En je er aan toevertrouwen. Te bewijzen valt er niks. Of het moest zijn dat je het bewijs aanvaardt van al die mensen, die in navolging van Jezus zijn opgestaan, mensen als Dietrich Bonhoeffer, Martin Luther King, Oscar Romero, Dag Hammarskjöld. Ze stonden op met Jezus – tegen onrecht, tegen onderdrukking, tegen apartheid -, en ze deelden allen hetzelfde lot. Ze werden vermoord en uit de weg geruimd.

Er is lef voor nodig om in opstanding te blijven geloven in onze wereld. Er is moed voor nodig om op te staan tegen onrecht. Het wil niet zeggen, dat je nooit bang bent. Het betekent niet, dat je de dood niet vreest. Angst en ontzetting klinken ook door in de verhalen van de eerste paasgetuigen. Wel het sterkst in het oudste paasverhaal in Marcus 16. In dat bericht siddert de ontzetting nog na van een gebeuren, dat niet in woorden te vatten is. De vrouwen vluchten vol ontzetting weg van het graf, want vrees had hen bevangen.

Ze waren op weg gegaan om aan Jezus een laatste liefdedaad te bewijzen. Maar onderweg herinnerden ze zich die zware steen voor de ingang van het graf. Zoals er stenen kunnen liggen op ons hart, stenen die ons leven blokkeren. Soms kan het gebeuren dat je dan een engel tegenkomt. Vaak is dat een engel van een mens. Zo verging het die vrouwen ook: ze kwamen een engel van God tegen. En ze kregen een boodschap te horen, die hen met schrik vervulde. In het Grieks van Marcus 16 is het maar één woord: *egerthè*! In het Nederlands zijn het drie woorden: ‘Hij is opgewekt!’ Dat is een woord *over God*. Dat kan God alleen! Zo wordt de God van Israël beschreven, als een God die zelfs de dorre doodsbeenderen van zijn volk weer tot leven kan wekken. Hij is een God die stenen van je hart kan afwentelen; een God die totaal nieuwe wegen kan openen.

Met Pasen blijft het geheim bestaan. We krijgen geen inlichtingen over het precieze hoe en wat. Alleen dat opstanding ook en zelfs vooral met ons lichaam te maken heeft. Dat het dus

niet alleen maar een 'spirituele' beleving is. Maar dat de opstanding van Jezus de belofte inhoudt voor een toekomst van ons lichaam. Ook voor al die kinderen die te vroeg gestorven zijn. Voor de miljoenen die in de gaskamers vermoord zijn. Voor de meervoudig gehandicapten, wier lichaam hen altijd in de steek heeft gelaten. Pasen is een ongelooflijke boodschap. Ongehoord. Een gebeuren van Gods kant.

De reactie van de vrouwen op hun missie van 'De Laatste Eer' spreekt boekdelen. Ze gingen geen overwinningsliederen zingen. Ze vluchtten weg van het graf, sidderend en ontzet. Pasen is het feest van de ontzetting! Het paasverhaal heeft een open einde. Het is nog niet af. Ons persoonlijk verhaal moet er nog aan worden toegevoegd.

Als er Eén is voorgegaan, dan zullen er immers meer volgen. Op Pasen worden we wedergeboren tot een levende hoop. Dat is het mooiste en krachtigste wat een christen mag ontvangen: Hoop voor de toekomst!

Simon Schoon